Lietas Nr. C33415812
Lietas arhīva Nr. CA-0165-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 1.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga,
tiesneši L.Blūmiņa un M.Ābele,
ar tiesas sēdes sekretāri N.Pustovalovu,

izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu biedrības „Berģu muiža" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un /pers. B/ prasībā pret biedrību „Berģu muiža" un /pers. C/ par apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un rēķinu apstrīdēšanu, ar trešajām personām /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību un biedrības „Berģu muiža" iesniegto pretapelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītājs biedrība „Berģu muiža" 2012.gada 26.jūnijā cēlis prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Prasībā norāda, ka atbildētāja ir īpašniece 1429/10498 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese A/.

2007.gada 1.martā starp AS „Latvijas Gāze" un atbildētāju noslēgts dabasgāzes piegādes līgums, ar kuru atbildētāja apņēmās norēķināties ar AS „Latvijas Gāze" par saņemto dabasgāzi objektā /adrese/. Atbildētāja uzņemtās saistības nav izpildījusi, jo nav norēķinājusies par piegādāto dabasgāzi, līdz ar ko 2011.gada 30.maijā AS „Latvijas Gāze" pārtrauca dabasgāzes piegādi objektam. Atbildētājas parāds sastādīja Ls 3163,39.

2011.gada 1.jūnijā AS „Latvijas Gāze" un biedrība „Berģu muiža" noslēdza cesijas līgumu, ar kuru prasītājs ieguva prasījuma tiesības Ls 3163,39 apmērā pret atbildētāju. 2011.gada 8.jūnijā atbildētājai nosūtīts paziņojums par prasījuma tiesībām un parāda atmaksu.

2010.gada 31.oktobrī starp atbildētāju un /pers. C/ noslēgts līgums par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu. 2011.gada 4.jūlijā /pers. C/ noslēdza cesijas līgumu ar biedrību „Berģu muiža", ar kuru biedrība „Berģu muiža" ieguva prasījuma tiesības Ls 485,10 apmērā pret /pers. B/.

Biedrība „Berģu muiža" reģistrēta 2011.gada 31.maijā ar darbības mērķi pārstāvēt biedru intereses kopīpašuma saimniecisko un juridisko jautājumu kārtošanā. Līdz ar to šobrīd prasītājs ir nekustamā īpašuma apsaimniekotājs, bet atbildētāja turpina nemaksāt par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem. Prasītājs norādījis, ka līgums par apsaimniekošanas pakalpojumiem starp pusēm nav noslēgts, tomēr atbildētājas pienākums veikt samaksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem izriet no Dzīvokļa īpašuma likuma. Ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu tika noteikta

apsaimniekošanas maksa un samaksas kārtība, kas atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likumam ir saistoša arī atbildētājai.

Norādīts, ka atbildētāja nepilda dzīvokļa īpašnieka pienākumus, jo pilnā apmērā nav norēķinājusies ar prasītāju par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem. Līdz ar to atbildētājas parāds prasītājam no 2011.gada 1.jūnija līdz 2012.gada februārim sastāda Ls 372,45.

Pamatojoties uz Civillikuma 1425., 1587., 1753., 1765., 1805., 2004.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13. un 16.pantu, lūdz tiesu piedzīt no /pers. B/ parādu Ls 4020,94 apmērā.

2013.gada 5.septembrī prasītājs iesniedzis prasības pieteikuma papildinājumus, kuros norādīts, ka sakarā ar to, ka atbildētāja turpina nepildīt savus nekustamā īpašuma kopīpašnieka pienākumus, tad atbildētājas parāds par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem turpinājis pieaugt un uz 2013.gada 4.septembri tas sastāda Ls 3205,77. Līdz ar to uz 2013.gada 4.septembri atbildētājas parāds kopsummā sastāda Ls 6854,26, ko veido AS „Latvijas Gāze" cedētais parāds Ls 3163,39, /pers. C/ cedētais prasījums Ls 485,10 un parāds par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem Ls 3205,77.

2012.gada 12.martā /pers. B/ cēlusi tiesā prasību pret biedrību „Berģu muiža" un /pers. C/ par apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un rēķinu apstrīdēšanu.

Prasības pieteikumā norāda, ka 2010.gada novembrī /pers. C/ sāka apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese A/, kurā dzīvo prasītāja, un 2010.gada 31.oktobrī parakstīja ar visiem līgumu.

Norādīts, ka apsaimniekošanas rēķini bijuši nekorekti, jo vairākas pozīcijas netika apstiprinātas ar apmaksu apstiprinošiem dokumentiem vai čekiem. Prasītāja apmaksāja rēķinus balstoties uz skaitītāju rādījumiem, kopējiem mājas patēriņiem un apsaimniekošanu Ls 50,00 mēnesī.

Kad bija jāmaina karstā ūdens skaitītājs, tad /pers. C/ un dzīvokļa Nr.1 iedzīvotājs /pers. I/ bija pret ūdens skaitītāju nomaiņu un patērēto ūdeni sadalīja vienādi starp visiem sešiem dzīvokļiem, neskatoties uz to, cik cilvēku dzīvo katrā dzīvoklī un cik daudz ūdens tika patērēts.

Prasītāja norāda, ka savlaicīgi informējusi mājas pārvaldnieku /pers. C/, ka prasītājas ģimene ilgstoši nedzīvos dzīvoklī un uzturēsies ārpus Latvijas, sakarā ar ko komunālie pakalpojumi netiks lietoti. Elektrība un ūdens tika atslēgti zvērināta tiesu izpildītāja klātbūtnē, par ko sastādīts akts Nr.113. Neskatoties uz to, tika sūtīti rēķini, kuros bija iekļauta karstā ūdens un dvieļu žāvētāja apmaksa.

Norādīts, ka martā tika konstatēts, ka elektrības skaitītājs skaita svešu elektrību, jo dzīvoklī elektrības sadales skapī visi drošinātājai bija atslēgti, bet skaitītājs uzrādīja 70 kw. Par minēto prasītāja rakstīja apsaimniekotājam, bet viņš ignorēja minēto apstākli. 2011.gada 31.maijā tika sastādīts atzinums par elektroiekārtas stāvokli no ēkas /adrese/ dzīvokļu kontroluzskaites sadales līdz dzīvoklim Nr.3. Līdz ar to prasītāja atteicās maksāt par elektrību, kura viņas dzīvoklī nebija patērēta.

Norādīts, ka arī pēc tam, kad tiesu izpildītājs bija sastādījis aktu par to, ka prasītājas dzīvoklis ir atslēgts no karstā ūdens padeves, /pers. C/ neveica karstā ūdens pārrēķinu.

Ievērojot minēto prasītāja lūgusi tiesu uzlikt par pienākumu namu apsaimniekotājam noslēgt apsaimniekošanas līgumu ar līdzšinējo apsaimniekošanas maksu Ls 50,00 mēnesī. Atzīt par nepamatotiem apsaimniekotāju aprēķinātos līgumsodus un 2011.gada rēķinus par kopējo summu Ls 797,18.

Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 5.septembra lēmumu nolemts apvienot civillietu Nr.C33415812 biedrības „Berģu muiža" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un civillietu Nr.C33374112 /pers. B/ prasībā pret biedrību „Berģu muiža" un /pers. C/ par apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un rēķinu apstrīdēšanu, apvienotai civillietai piešķirot numuru C33415812.

2013.gada 1.oktobrī /pers. B/ iesniegusi prasības pieteikuma precizējumus un grozījumus, kuros norādīts, ka 2010.gada 31.oktobrī starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts nekustamā īpašuma apsaimniekošanas līgums, kurā apsaimniekošanas maksa tika noteikta Ls 50,00 mēnesī. Neskatoties uz minēto, /pers. C/ savos rēķinos par 2010.gada decembri un 2011.gada janvāri norādījis apsaimniekošanas maksu Ls 100,00, bet 2011.gada februāra rēķinā – Ls 80,00, tāpēc, pēc prasītājas domām, šādu summu iekļaušana rēķinā atzīstama par nepamatotu.

No 2011.gada 1.jūnija nekustamā īpašuma apsaimniekošana tika nodota biedrībai „Berģu muiža". Ar biedrības valdes 2011.gada 1.decembra lēmumu nolemts no 2012.gada 1.janvāra piemērot nokavējuma procentus par komunālo pakalpojumu un

apsaimniekošanas maksājumu kavēšanu 0,15% apmērā no parāda summas par katru nokavēto dienu. Ar biedrības valdes 2012.gada 2.jūlija lēmumu nolemts no 2012.gada jūlija palielināt apsaimniekošanas maksu līdz Ls 100,00 mēnesī. Savukārt prasītāja uzskata, ka apsaimniekošanas maksa nevar pārsniegt Ls50,00 mēnesī, kā par to bija vienojušies visi īpašuma īpašnieki, noslēdzot apsaimniekošanas līgumu ar /pers. C/. Norādīts, ka no prasītājas nav saņemta piekrišana apsaimniekošanas maksas palielināšanai un nokavējuma procentu noteikšanai.

Papildus norādīts, ka, tā kā zemesgrāmatā nav ierakstīti nekustamajā īpašumā esošie dzīvokļa īpašumi, tad konkrētajā gadījumā nav piemērojams Dzīvokļa īpašuma likums.

Prasītāja lūgusi tiesai uzlikt par pienākumu biedrībai „Berģu muiža" noslēgt apsaimniekošanas līgumu ar ikmēneša apsaimniekošanas maksu Ls 50,00 apmērā, atzīt par nepamatotu /pers. C/ un biedrības „Berģu muiža" rēķinos iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls 50,00.

Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu biedrības „Berģu muiža" prasība ir apmierināta daļēji un /pers. B/ prasība ir apmierināta daļēji

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka nekustamais īpašums /adrese A/, nav sadalīts dzīvokļu īpašumos. Konstatēts, ka minētais nekustamais īpašums pieder /pers. B/ 1429/10498 domājamās daļas, /pers. D/ 1403/10498 domājamās daļas, /pers. E/ 1407/10498 domājamās daļas, /pers. F/ 2707/10498 domājamās daļas, /pers. G/ 2035/10498 domājamās daļas un /pers. H/ 1517/10498 domājamās daļas. Tāpat konstatēts, ka /pers. H/ ir mainījusi uzvārdu uz /pers. L/.

Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka izšķirot strīdu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu ir jāvadās pēc Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma normām. Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka lietošanas kārtības līgums, par kuru ir izdarīts ieraksts zemesgrāmatas nodalījumā ir atzīstams par pietiekamu, lai tiesiskajām attiecībām par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu piemērotu Dzīvokļa īpašuma likumu.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2011.gada 1.jūnijā AS „Latvijas Gāze" kā cedents noslēdza Cesijas līgumu Nr.73-2356868 ar biedrību „Berģu muiža" kā cesionāru par to, ka cedents cedē, bet cesionārs pieņem prasījumu pret /pers. B/ Ls 3163,39 apmērā. Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka biedrība „Berģu muiža" ir ieguvusi prasījuma tiesības pret /pers. B/, pamatojoties uz 2011.gada 1.jūnija Cesijas līgumu. Cesijas līgums ir spēkā, tas nav apstrīdēts, nav atcelts un nav zaudējis spēku jebkādā citā veidā.

Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar 2007.gada 1.marta dabasgāzes piegādes līgumu mājsaimniecības lietotājiem Nr.73- 2356868 ir pierādīts, ka /pers. B/ ar AS „Latvijas Gāze" ir vienojusies par gāzes piegādi nekustamajam īpašumam /adrese/. /pers. B/ nav apstrīdējusi, ka bija noslēgusi līgumu ar AS „Latvijas Gāze" un veikusi maksājumus par dabasgāzes patēriņu visā nekustamajā īpašumā. Līdz ar ko pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. B/ bija saistošs noslēgtais līgums, atbilstoši Civillikuma 1587.pantam.

Pirmās instances tiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes apstāklim, vai kopparādnieki vai apsaimniekotājs /pers. C/ ir vai nav veikuši maksājumus AS „Latvijas Gāze" vai /pers. B/, jo /pers. B/ parādsaistības pret AS „Latvijas Gāze" ir izveidojušās no tiesiski noslēgta līguma starp AS „Latvijas Gāze" un /pers. B/. Prasījuma tiesības par parādu, kas ir izveidojies minētā darījuma rezultātā, cedētas biedrībai „Berģu muiža", kas nav ne kopīpašnieks, ne arī apsaimniekotājs, kuram bija pienākums nodrošināt gāzes piegādi un samaksu pēc 2010.gada 31.oktobrī noslēgtā līguma. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. B/ ir tiesības celt savus iebildumus par maksājumu neveikšanu vai pienākuma neizpildi pret kopīpašniekiem vai /pers. C/, bet ne pret biedrību „Berģu muiža". Bez tam pirmās instances tiesa no /pers. B/ iebildumiem secinājusi, ka netiek apstrīdēts apstāklis, ka bija izveidojies parāds AS „Latvijas Gāze". Tāpat arī parāda esamība un tā apmērs netiek apstrīdēts. Turklāt no AS „Latvijas Gāze" izziņas par veiktajiem maksājumiem pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar 2011.gada 14.janvāri /pers. B/ ir pārtraukusi maksāt pilnu maksājuma summu.

Ievērojot minēto pirmās instances tiesa secinājusi, ka biedrībai „Berģu muiža" ir prasījuma tiesība pret /pers. B/ par neapmaksātiem maksājumiem par patērēto dabasgāzi nekustamajā īpašumā līdz 2011.gada 1.jūnijam. Līdz ar to biedrības „Berģu muiža" prasība daļā par parāda piedziņu Ls 3163,39 apmērā no /pers. B/ ir apmierināma.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2011.gada 4.jūlijā /pers. C/ kā cedents un biedrība „Berģu muiža" noslēdza līgumu par parāda saistību prasījuma tiesību nodošanu Nr.04/07/2011, ar kuru /pers. C/

nodeva biedrībai „Berģu muiža" prasījuma tiesības pret /pers. B/ Ls 485,10 apmērā. Minētais līgums nav apstrīdēts, nav atcelts vai kā citādi nav zaudējis spēku.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2010.gada 31.oktobrī starp visiem kopīpašniekiem kā nekustamā īpašuma īpašniekiem un /pers. C/ kā apsaimniekotāju tika noslēgts līgums par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem. /pers. B/ minēto līgumu ir parakstījusi un tas netiek apstrīdēts. Minētā līguma 5.1.punktā līgumslēdzēji ir vienojušies par apsaimniekošanas maksu katram no sešiem dzīvokļiem Ls 50,00 apmērā mēnesī. Savukārt līguma 5.3.punktā puses ir vienojušās, ka gadījumos, kad mēnesī veiktais darbu apjoms pārsniedz sešu dzīvokļu samaksātu apsaimniekošanas maksu, bet īpašnieku rezerves fondā uzkrātie līdzekļi nav pietiekamā apjomā, apsaimniekotājs samaksā par darbiem par saviem līdzekļiem un ieraksta šo summu īpašniekiem nākamā mēneša rēķinā par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem, vai vispirms piestāda rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veic nepieciešamos darbus. Šādos gadījumos apsaimniekošanas maksa mēnesī var būt lielāka par Ls 50,00. Tādējādi pirmās instances tiesa secinājusi, ka līgumslēdzēji ir vienojušies par iespēju, ka apsaimniekošanas maksa var pārsniegt Ls 50,00 mēnesī. Tomēr šajā gadījumā prasītājam ir pienākums pierādīt šādu izdevumu esamību.

No lietā esošajiem čekiem un 2010.gada 30.decembra līguma ar SIA "Wirkl" pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājs ir pierādījis, ka 2010.gada decembrī ir iztērēti Ls 75,79, kas ir 12,63 uz vienu kopīpašnieku, 2011.gada janvārī ir iztērēti Ls 672,16, kas ir Ls 112,03 uz vienu kopīpašnieku, bet 2011.gada februārī Ls 431,21, kas ir Ls 71,87 uz vienu kopīpašnieku. Pirmās instances tiesa nav konstatējusi, ka 2010.gada decembrī būtu veikti apsaimniekošanas pasākumi dzīvojamās mājas apsaimniekošanā par summu, kas pārsniedz Ls 50,00. Līdz ar to pirmās instances tiesa secinājusi, ka rēķins par 2010.gada decembri daļā par apsaimniekošanas maksu Ls 50,00 apmērā ir atzīstams par nepamatotu. Līdz ar to pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība daļā par Ls 50,00 ir nepamatota un noraidāma.

No SIA „Fluido" izcenojumiem pirmās instances tiesa konstatējusi, ka bioloģiska notekūdeņu attīrīšanas iekārtu apkope, notekūdeņu izvešana un iekārtu skalošana ir izmaksājusi Ls 120,00, kas ir Ls 20,00 uz vienu kopīpašnieku, bioloģiskā notekūdeņu attīrīšanas iekārtu remonts, sūkņa, aerlifta, gaisa padeves sadales uzstādīšana ir izmaksājusi Ls 260,00, kas ir Ls43,33 uz vienu kopīpašnieku, bioloģiskā notekūdeņu attīrīšanas iekārtu apkope, notekūdeņu izvešana un iekārtu skalošana ir izmaksājusi Ls 100,00, kas ir Ls 16,66 uz vienu kopīpašnieku, un infiltrācijas sistēmas esošo grodu aku savienošana ar drenāžas cauruļvadu atbilstošā pašteces līmenī izmaksājusi Ls 285,00, kas ir Ls 47,50 uz vienu kopīpašnieku.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka tas, ka SIA „Fluido" rēķini vēlāk tika anulēti, nepadara apsaimniekotāja izrakstīto rēķinu par nepamatotu, jo puses ir pielīgušas iespēju samaksu prasīt pirms padarītā darba. Pirmās instances tiesa nav lietā guvusi pierādījumus, ka periodā, kad /pers. C/ veica apsaimniekošanu, īpašnieku rezerves fondā būtu līdzekļu pārpalikums, tādēļ pirmās instances tiesas ieskatā nav pamata uzskatam, ka /pers. C/ būtu pienākums veikt izdevumu apmaksu no šī fonda. Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar apsaimniekošanas līgumā ietverto nosacījumu puses ir vienojušās, ka apsaimniekotājs var vispirms piestādīt rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veikt nepieciešamos darbus. Bez tam /pers. B/ nav apstrīdējusi, ka dzīvojamā mājā bija nepieciešama kanalizācijas sistēmas sakārtošana un remonts. Līdz ar to pirmās instances tiesa atzinusi par pamatotu 2010.gada novembra rēķinā iekļauto maksu par kanalizācijas tīrīšanu Ls 18,33 un kanalizācijas remontu Ls 43,33 apmērā un 2010.decembra rēķinā iekļauto maksu par kanalizācijas tranšejas rakšanu.

Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka pēc 2011.gada 18.aprīļa nav pamata /pers. B/ dzīvoklim izrakstīt rēķinu par ūdens un siltuma apgādi, jo šajā datumā ir fiksēts, ka ūdens un siltuma apgāde ir atvienota. Pirmās instances tiesa secinājusi, ka 2011.gada aprīļa rēķinā nepamatoti ir norādīta samaksa par kanalizāciju Ls 2,00 apmērā un siltumenerģiju Ls 19,09, bet 2011.gada maija rēķinā nepamatoti ir norādīta samaksa par siltumenerģiju Ls 47,72 apmērā.

Vienlaikus pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav pamata atbrīvot /pers. B/ no maksājumiem par elektroenerģiju, jo apstāklis, ka dzīvoklī ir noslēgti visi drošinātāji, neatbrīvo /pers. B/ kā dzīvokļa īpašnieci no maksājumu veikšanas. /pers. B/, konstatējot šādu elektroenerģijas noplūdi, nav izsaukusi elektromeistaru, lai veiktu elektrosistēmas pārbaudi un konstatētu elektroenerģijas noplūdes iemeslus. Tas, ka SIA „Spriegums" speciālists ir konstatējis, ka ir izslēgti atejošo grupu automāti, bet skaitītājs turpina griezties, neliecina, ka elektrības noplūde nenotiek /pers. B/ dzīvoklī. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka par pārējiem pakalpojumiem, tai skaitā atkritumu izvešanu, /pers. B/ ir jāveic maksājumus neatkarīgi no tā, vai viņa dzīvoklī dzīvo vai nedzīvo.

Izvērtējot visu iepriekš konstatēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasība daļā par Ls 485,10 piedziņu ir apmierināma daļēji Ls 366,29 apmērā, bet prasība daļā par Ls 118,81 ir noraidāma.

Attiecībā par apsaimniekošanas maksas apmēru, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2011.gada 31.maijā kopīpašnieki /pers. G/, /pers. F/, /pers. D/, /pers. H/ un /pers. E/ ir noslēguši ar biedrību „Berģu muiža" kā apsaimniekotāju līgumu par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem. Minētajā līgumā apsaimniekošanas maksa ir noteikta Ls 60,00 mēnesī. Vienlaikus līguma 5.3.punktā puses ir vienojušās, ka gadījumos, kad mēnesī veiktais darbu apjoms pārsniedz piecu dzīvokļu samaksātu apsaimniekošanas maksu, bet īpašnieku rezerves fondā uzkrātie līdzekļi nav pietiekamā apjomā, apsaimniekotājs samaksā par darbiem par saviem līdzekļiem un ieraksta šo summu īpašniekiem nākamā mēneša rēķinā par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem, vai vispirms piestāda rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veic nepieciešamos darbus. Šādos gadījumos apsaimniekošanas maksa mēnesī var būt lielāka par Ls 60,00. 2011.gada 31.oktobrī biedrības „Berģu muiža" valde ir pieņēmusi lēmumu par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu līdz Ls 100,00.

Pirmās instances tiesa nekonstatē, ka dzīvojamās mājas kopīpašnieki būtu vienojušies par apsaimniekošanas maksas palielinājumu, tāpat pirmās instances tiesa nekonstatē, ka kopīpašnieki būtu pilnvarojuši apsaimniekotāju pieņemt šādu lēmumu. Prasītājs nav pierādījis, kas dod apsaimniekotājam tiesības vienpersoniski noteikt apsaimniekošanas maksu, ja nav saņemts šāds pilnvarojums. Līdz ar to pirmās instances tiesa secinājusi, ka apsaimniekošanas maksas noteikšana lielāka par Ls 60,00 ir pieļaujama gadījumos, ja apsaimniekošanas izmaksas ir pārsniegušas Ls 60,00 un rezerves fondā nav līdzekļu, kā tas ir noteikts 2011.gada 31.maija līgumā.

Pirmās instances tiesas ieskatā /pers. B/ prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji, atzīstot par nepamatotiem rēķinos par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu iekļauto apsaimniekošanas maksu, ka pārsniedz Ls 60,00 par 2011.gada oktobri, novembri, decembri un 2012.gada janvāri, februāri un no jūlija līdz decembrim, 2013.gadā no janvāra līdz augustam. Kopā par pamatotu /pers. B/ prasība šajā daļā ir atzīstama par Ls 820,00. Prasība ir noraidāma daļā, ar kuru /pers. B/ lūdz atzīt par nepamatotiem rēķinus, kuros apsaimniekošanas maksa pārsniedz Ls 50,00, bet nepārsniedz Ls 60,00, kopā noraidāma prasība Ls 270,00 apmērā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav pamata uzlikt par pienākumu noslēgt apsaimniekošanas līgumu ar maksu Ls 50,00 apmērā, jo līgums ar citiem kopīpašniekiem ir noslēgts ar maksu par apsaimniekošanu Ls 60,00 apmērā. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka būtu pamats uzlikt par pienākumu noslēgt līgumu par apsaimniekošanu Ls 60,00 apmērā, kā tas ir ar pārējiem kopīpašniekiem, bet tiesa, atbilstoši Civilprocesa likuma 192.pantā noteiktajam, nevar pārkāpt prasījuma robežas. Līdz ar to prasība daļā par pienākuma uzlikšanu noslēgt apsaimniekošanas līgumu ar apsaimniekošanas maksu Ls 50,00 mēnesī ir noraidāma.

Attiecībā par līgumsoda un nokavējuma procentu piedziņu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2011.gada 1.decembrī biedrības „Berģu muiža" valde ir pieņēmusi lēmumu no 2012.gada 1.janvāra piemērot nokavējuma aprēķināšanu parādniekam par komunālajiem pakalpojumiem un apsaimniekošanu par katru nokavēto dienu 0,15% apmērā no pārada summas. Cita dokumenta, no kura būtu secināms, ka puses ir vienojušās par līgumsoda vai nokavējuma procentu piedziņu lietā nav. Pirmās instances tiesa nav atzinusi, ka īpašnieki ar apsaimniekotāju ir vienojušies par līgumisko nokavējuma procentu vai līgumsoda aprēķināšanu, ja nokavējumu ir noteikusi apsaimniekotāja valde. Līdz ar to, pirmās instances tiesas ieskatā, nav pamata ne līgumisko procentu, ne arī līgumsoda piedziņai.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. B/ prasība par 2011.gada rēķinu atzīšanu par nepamatotu ir apmierināma daļā par Ls 118,81. Tāpat apmierināma ir prasība 2011.gada rēķinu atzīšanu par nepamatotiem attiecībā uz apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls 60,00 apmēru, kopā par summu Ls 220,00.

Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka rēķinos iekļautais maksājums par atkritumu izvešanu un kopējo elektroenerģiju ir pamatots, jo neatkarīgi no tā vai /pers. B/ dzīvo vai nedzīvo savā īpašumā esošajā nekustamajā īpašumā viņai ir jāpiedalās nekustamā īpašuma uzturēšanā, kā tas ir noteikts Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 9.pantā. Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi par pamatotu 2011.gada novembra rēķinā iekļauto maksājumu par dziļurbuma remontu Ls 157,75 apmērā, jo 2011.gada 24.novembrī SIA „Nordic Seilers" ir izrakstījis prasītājam rēķinu par dziļurbuma bojājumu novēršanu Ls 880,00 apmērā.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka ir apmierināma /pers. B/ prasība daļā par kavējuma naudas Ls 89,91 apmērā un 2011.gada rēķinos iekļautās naudas Ls 338,81 apmērā atzīšanu par nepamatotu, kopā Ls 428,72 apmērā. Savukārt prasība šajā daļā ir noraidāma Ls 368,46 apmērā.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka biedrības „Berģu muiža" prasība daļa par parāda piedziņu par apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem Ls 3205,77 apmērā ir nepamatota daļā par Ls

485,10, kas ir pieprasīta atkārtoti, jo tas jau ir prasīts saskaņā ar cesijas līgumu, daļā par Ls 820,00, jo prasītājs nepamatoti ir noteicis apsaimniekošanas maksu lielāku par Ls 60,00, daļā par Ls 89,91, jo prasītājs aprēķinājis kavējuma naudu, kura nav noteikta apsaimniekošanas līgumā un daļā par Ls 333,33, jo lietā nav gūti pierādījumi par dziļurbuma remontdarbu veikšanu 2012.gada oktobrī.

Līdz ar to, pirmās instances tiesa atzinusi, ka biedrības "Berģu muiža" prasība daļā par parāda piedziņu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem ir apmierināma Ls1477,43 apmērā.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka biedrības „Berģu muiža" prasība ir apmierināma daļēji kopā Ls 5007,11 apmērā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi /pers. B/, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru no /pers. B/ par labu biedrībai „Berģu muiža" piedzīti Ls 5007,11 un daļā, ar kuru noraidīta /pers. B/ prasība par Ls 368,46 iekļaušanu rēķinos par 2011.gadu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka no lietā esošās izziņas no bilances 73-2356868 un AS „Latvijas Gāze" 2013.gada 17.decembra vēstules redzams, ka visa parāda summa, izņemot Ls 329,87, uzkrājusies periodā, kad mājas apsaimniekošanu veica /pers. C/, līdz ar to nav pamatota minētās summas piedziņa no /pers. B/, jo tā izveidojusies no visu mājas īpašnieku gāzes patēriņa.

/pers. B/ ieskatā, nepamatota ir arī no /pers. C/ cedētā parāda piedziņa, jo lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka būtu veikti maksājumi SIA „Wirkl". Bez tam lietā iesniegtajos čekos nav norādīts maksātājs. Tāpat lietā nav sniegti ne paskaidrojumi, ne pierādījumi par šādu pirkumu nepieciešamību un izlietojumu. Tā kā /pers. C/ līdz 2011.gada 30.maijam nebija noslēdzis līgumu ar AS „Latvijas Gāze", tad nebija nekāda likumīga pamata iekļaut izrakstītajos rēķinos maksu par siltumenerģiju. /pers. B/ ieskatā šis parāds tiek piedzīts divreiz – gan kā AS „Latvijas Gāze" cedētais parāds, gan kā /pers. C/ cedētais parāds.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietas materiālos nav neviens SIA „Fluido" rēķins. Tāpat lietas materiālos nav neviena pierādījuma par to, ka kanalizācijas tīrīšanas, kanalizācijas remonta un kanalizācijas tranšejas rakšanas darbi būtu tikuši apmaksāti vai veikti. Bez tam, /pers. B/ ieskatā, pirmās instances tiesa vispār nav devusi savu vērtējumu par /pers. C/ izrakstītajā 2011.gada janvāra rēķinā iekļauto pozīciju – iebraukšanas vārtu remonts Ls 11,67 un 2011.gada marta rēķinā iekļauto pozīciju – dvieļu žāvētājs Ls 5,75 apmērā.

Norādīts, ka lietas materiālos nav atrodami pierādījumi par to, ka dziļurbuma remontdarbi būtu jāveic, ne par to, ka attiecībā uz tiem būtu pieņemts līdzīpašnieku lēmums, ne arī par to, ka šie darbi būtu veikti un apmaksāti. /pers. B/ norādījusi, ka pirmās instances tiesa, lemjot par apsaimniekošanas maksas lielumu, atsaukusies uz darbu izpildes aktiem, taču minētie dokumenti ir biedrības „Berģu muiža" vienpusēji sastādīti dokumenti, kas nevar būt par pamatu viņu prasības apmierināšanai.

Norādīts, ka pirmās instances tiesa, nosakot piedzenamās prasības summu, rēķinājusi, atņemot noraidāmās summas no kopējā parāda, taču šādā veidā tā nonākusi pie nepareizas summas, jo nav iespējams pārbaudīt piedzīto summu pamatotību.

Papildus /pers. B/ norādījusi, ka spriedumu daļā, ar kuru ir noraidīta viņas prasība par Ls 368,46 iekļaušanu rēķinos par 2011.gadu pārsūdz, jo saskaņā ar 2013.gada 1.oktobra prasības precizējumiem un grozījumiem šāds prasījums netika izvirzīts.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413.-416.pantiem, /pers. B/ lūdz noraidīt biedrības „Berģu muiža" prasību par 7124,48 euro piedziņu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu pretapelācijas sūdzību iesniegusi biedrība „Berģu muiža", pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru noraidīta biedrības „Berģu muiža" prasība pret /pers. B/ par parāda Ls 820,00 piedziņu un apmierināta /pers. B/ prasība pret biedrību „Berģu muiža" par apsaimniekošanas maksas piedziņu, kas pārsniedz Ls 60,00 mēnesī, norādot, ka biedrības „Berģu muiža" ieskatā, pirmās instances tiesa ir nepamatoti atzinusi par nepamatotiem rēķinos par apsaimniekošanu iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls60,00 un tādēļ noraidījusi biedrības „Berģu muiža" prasību par summu Ls 820,00.

Norādīts, ka lietas izskatīšanas laikā nepastāvēja strīds par to, ka biedrības „Berģu muiža" biedri – nekustamā īpašuma kopīpašnieki ir vienojušies palielināt apsaimniekošanas maksu. Biedrība „Berģu muiža" iesniegusi valdes 2011.gada 31.oktobra lēmumu par apsaimniekošanas maksas palielināšanu. Norādīts, ka tiesvedības laikā netika apšaubīts fakts, ka minētais valdes lēmums ir pieņemts, neesot kopīpašnieku pilnvarojumam, tāpat netika apšaubīts, ka tieši kopīpašnieki ir lēmuši palielināt apsaimniekošanas maksu. Pirmās instances tiesa, pretēji Civilprocesa likuma 93.panta ceturtās daļas nosacījumiem, nav norādījusi biedrībai „Berģu muiža" par nepieciešamību iesniegt papildus

pierādījumus tam, ka tieši pēc nekustamā īpašuma kopīpašnieku iniciatīvas tika palielināta apsaimniekošanas maksa no Ls 60,00 uz Ls100,00 mēnesī. Papildus norādīts, ka neviens no kopīpašniekiem izņemot /pers. B/ nav apstrīdējuši šo kopīpašnieku lēmumu. 2011.gada 31.oktobrī notika biedrības „Berģu muiža" biedru kopsapulce, kuras darba jautājums bija tieši apsaimniekošanas maksas palielināšana un vienbalsīgi tika nobalsots par apsaimniekošanas maksas palielināšanu, līdz ar to, biedrības „Berģu muiža" ieskatā, valdes 2011.gada 31.oktobra lēmums ir balstīts uz biedru – kopīpašnieku vairākuma pieņemto lēmumu.

Papildus norādīts, ka /pers. B/ apelācijas sūdzības motīvus uzskata par nepamatotiem attiecībā uz biedrības „Berģu muiža" prasības apmierināto daļu. Tāpat arī pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots daļā, ar kuru noraidīta /pers. B/ celtā prasība pret biedrību „Berģu muiža".

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413., 423., 424.pantiem biedrība „Berģu muiža" lūdz apmierināt tās prasību daļā par Ls 820,00 piedziņu no /pers. B/ par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas rēķinos par 2011.gada jūniju, oktobri, novembri, decembri, 2012.gada janvāri, februāri un no jūlija līdz decembrim, 2013.gada janvāra līdz augustam iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls 60,00; pilnībā noraidīt /pers. B/ prasību pret biedrību „Berģu muiža" un apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē biedrības „Berģu muiža" un trešo personu /pers. E/ un /pers. G/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Inta Brūvere pretapelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, prasību uzturēja daļā par AS „Latvijas Gāze" cedētā parāda piedziņu 4501,09 euro apmērā un /pers. C/ cedētā parāda 690,24 euro apmērā piedziņu, apelācijas sūdzību un /pers. B/ prasību neatzina.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. B/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Sandra Gorbenko apelācijas sūdzību un prasību uzturēja, bet biedrības „Berģu muiža" prasību un pretapelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētājs/pers. C/ un trešās personas /pers. F/, /pers. D/ un /pers. H/ uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradušies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā nosūtot tiesas pavēsti, par neierašanās iemesliem nav paziņojuši.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija nekonstatē Civilprocesa likuma 209.pantā minētos apstākļus lietas izskatīšanas atlikšanai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja /pers. C/ un trešo personu /pers. F//pers. D/ un /pers. H/ klātbūtnes tiesas sēdē.

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības un pretapelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība un pretapelācijas sūdzība nav pamatotas, bet biedrības „Berģu muiža" un /pers. B/ prasības ir apmierināmas daļēji.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši iesniegtās apelācijas sūdzības un pretapelācijas sūdzības saturam, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedums nav pārsūdzēts, līdz ar ko stājies likumīgā spēkā, biedrības "Berģu muiža" prasības daļā ar kuru noraidīta parāda 1461,50 euro (Ls 1027,15) un 169,09 euro (Ls 118,81) apmērā piedziņa. Pārējā daļā spriedums pārsūdzēts.

Apelācijas instances tiesas sēdē biedrība „Berģu muiža" uzturēja prasību daļā par AS „Latvijas Gāze" cedētā parāda 4501,09 euro apmērā piedziņu un /pers. C/ cedētā parāda 690,24 euro apmērā piedziņu, pārējā daļā prasību neuzturēja.

No apelācijas un pretapelācijas sūdzības satura redzams, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta biedrības „Berģu muiža" prasība par /pers. C/ cedētā parāda daļā par 169,06 euro (Ls 118,81) piedziņu nav pārsūdzēts, līdz ar ko Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka biedrības „Berģu muiža" prasība daļā par /pers. C/ cedētā parāda piedziņu apelācijas instances tiesā izskatāma daļā par 521,18 euro piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Ņemot vērā, ka biedrības "Berģu muiža" pilnvarotā pārstāve apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja prasību tikai daļā par AS „Latvijas Gāze" cedētā parāda piedziņu un /pers. C/ cedētā parāda piedziņu, līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tiesvedība biedrības „Berģu muiža" prasības daļā par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāda 2102,21 euro apmērā piedziņu izbeidzama.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Izvērtējusi apelācijas sūdzības un pretapelācijas sūdzības argumentus, papildus pirmās instances tiesas spriedumā norādītajam, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka tie nav pamatoti šādu apsvērumu dēļ.

Lietā nav strīda, ka nekustamais īpašums /adrese A/, nav sadalīts dzīvokļu īpašumos. No Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Garkalnes zemesgrāmatas nodalījuma Nr.340 izdrukas (l.l.56-60, 2.sējums) ir redzams, ka nekustamais īpašums /adrese A/, pieder /pers. B/ 1429/10498 domājamās daļas, /pers. D/ 1403/10498 domājamās daļas, /pers. E/ 1407/10498 domājamās daļas, /pers. F/ 2707/10498 domājamās daļas, /pers. G/ 2035/10498 domājamās daļas un /pers. H/ (pēc uzvārda maiņas – /pers. L/) 1517/10498 domājamās daļas.

Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas uzskatam, ka izšķirot strīdu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu ir jāvadās pēc Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma normām un ir piemērojams arī Dzīvokļa īpašuma likumu, jo kopīpašnieki ir vienojušies par nekustamā īpašuma lietošanas kārtību, katram kopīpašniekam nodalot atsevišķas telpas.

Prasītājs biedrība „Berģu muiža" kā cesionārs prasības pieteikumā lūdza piedzīt no /pers. B/ AS „Latvijas Gāze" cedēto parādu 4501,09 euro (Ls 3163,39) apmērā, ko uzturēja arī apelācijas instances tiesas sēdē.

2008.gada 16.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 3.punkts nosaka, ka dabasgāzi lietotājam piegādā saskaņā ar šiem noteikumiem un sistēmas operatora un lietotāja noslēgto līgumu par dabasgāzes piegādi.

Lietā konstatēts, ka 2007.gada 1.martā starp AS „Latvijas Gāze" kā piegādātāju un /pers. B/ kā lietotāju tika noslēgts dabasgāzes piegādes līgums (l.l.68, 2.sējums), ar kuru AS „Latvijas Gāze apņēmusies piegādāt un pārdot dabas gāzi gazificētajā objektā /adrese/, savukārt atbildētāja apņēmās to saņemt, samaksāt par to un izlietot mājsaimniecības vajadzībām.

Saskaņā ar minētā līguma 2.1.2.punktu atbildētāja apņēmās maksāt par gāzi atbilstoši Latvijas Republikas tiesību un normatīvajos aktos noteiktajiem tarifiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, kādi ir spēkā gāzes piegādes brīdī. Maksājumus veikt atbilstoši piegādātāja apstiprinātajiem metodiskajiem noteikumiem tarifu piemērošanai. Saskaņā ar līguma 2.1.3.punktu atbildētāja apņēmās ievērot gāzes piegādes brīdī spēkā esošo piegādātāja apstiprināto norēķinu kārtību par dabasgāzi, kurā noteikts galīgais norēķinu termiņš un līgumsoda apmērs par kavētiem maksājumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka 2007.gada 1.martā starp AS „Latvijas Gāze" un /pers. B/ noslēgts dabasgāzes piegādes līgums Nr.73-2356868, kurš nav apstrīdēts, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājai ir pienākums to pildīt.

Lietā konstatēts, ka 2011.gada 1.jūnijā AS „Latvijas Gāze" kā cedents un biedrība „Berģu muiža" kā cesionārs noslēdza cesijas līgumu Nr.73-2356868 (l.l.27-29, 2.sējums), saskaņā ar kuru AS „Latvijas Gāze" cedēja prasītājam prasījuma tiesības pret atbildētāju 4501,09 euro (Ls 3163,39). Tā kā atbildētāja

minēto cesijas līgumu nav apstrīdējusi, tad Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tas ir spēkā esošs un prasītājs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju 4501,09 euro apmērā.

Nepamatots ir arguments apelācijas sūdzībā, ka AS „Latvijas Gāze" cedētais parāds izveidojies no visu mājas īpašnieku gāzes patēriņa, līdz ar to nav piedzenams no /pers. B/.

Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka atbildētājas parādsaistība pret AS „Latvijas Gāze" ir izveidojušās no tiesiski noslēgta līguma starp AS „Latvijas Gāze" un atbildētāju, līdz ar to atbildētājai ir pienākums samaksāt parādu par izlietoto dabasgāzi. Tas, ka pārējie nekustamā īpašuma kopīpašnieki vai apsaimniekotājs nav norēķinājušies par dabasgāzi, nevar būt par pamatu, lai /pers. B/ atbrīvotu no saistību pildīšanas.

Civillikuma 2107.pants noteic, ka ar piegādes līgumu viena puse (piegādātājs) uzņemas piegādāt otrai (pasūtītājam) noteiktu lietu par zināmu cenu, bet, saskaņā ar 2109.pantu, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem.

Atbilstoši Civillikuma 2004.pantam, pirkuma līgums uzskatāms par noslēgtu, kad abas puses vienojušās par pirkuma priekšmetu un maksu, bet minētā likuma 2021.pants nosaka, ka no pirkuma līguma izceļas abām pusēm savstarpējas prasījumu tiesības kā uz līguma izpildīšanu, tā arī uz zaudējumu atlīdzību.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja nav samaksājusi par piegādāto dabasgāzi saskaņā ar 2007.gada 1.marta dabasgāzes piegādes līgumu, ko apliecina lietā iesniegtie rēķini (l.l.205-206, 2.sējums) un izziņa no bilances (l.l.157-159, 2.sējums). Līdz ar to, atbildētājas parāds par dabasgāzes piegādi ir 4501,09 euro.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka atbildētāja būtu izpildījusi savas saistības, kā arī nav pamata apšaubīt parāda apmēru, jo atbildētāja citādu savu aprēķinu nav iesniegusi. Turklāt Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka AS „Latvijas Gāze" izrakstītajos rēķinos un sastādītajā izziņā no bilances norādītās summas neatbilst noteiktajiem tarifiem vai skaitītāju rādījumiem.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams AS „Latvijas Gāze" cedētais parāds 4501,09 euro par piegādāto dabasgāzi laika posmā no 2007.gada 28.februāra līdz 2011.gada 30.maijam.

Prasītājs biedrība „Berģu muiža" kā cesionārs lūdzis piedzīt no /pers. B//pers. C/ cedēto parādu 690,24 euro (Ls 485,10) apmērā. Tā kā apelācijas un pretapelācijas sūdzībā nav pārsūdzēts pirmās instances tiesa spriedums daļā, ar kuru noraidīta biedrības „Berģu muiža" prasība par /pers. C/ cedētā parāda daļā par 169,06 euro piedziņu, līdz ar ko Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka biedrības „Berģu muiža" prasība daļā par /pers. C/ cedētā parāda piedziņu apelācijas instances tiesā izskatāma daļā par 521,18 euro piedziņu.

Lietā konstatēts, ka 2011.gada 4.jūlijā /pers. C/ kā cedents un biedrība „Berģu muiža" noslēdza līgumu par parāda saistību prasījuma tiesību nodošanu Nr.04/07/2011, ar kuru /pers. C/ nodeva biedrībai „Berģu muiža" prasījuma tiesības pret /pers. B/ Ls 690,24 euro (Ls 485,10) apmērā (l.l.25-26, 2.sējums). Tā kā atbildētāja minēto cesijas līgumu nav apstrīdējusi, tad Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tas ir spēkā esošs un prasītājs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju 690,24 euro apmērā.

Lietā konstatēts, ka 2010.gada 31.oktobrī starp /pers. C/ kā apsaimniekotāju un visiem nekustamā īpašuma kopīpašniekiem, tai skaitā /pers. B/, tika noslēgts līgums par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka 2010.gada 31.oktobrī noslēgtais līgums par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem no /pers. B/ puses ir parakstīts un nav apstrīdēts, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājai ir pienākums to pildīt.

Saskaņā ar līguma 1.1.punktu apsaimniekotājs apņēmās veikt nekustamā īpašuma /adrese A/, apsaimniekošanas pakalpojumus saskaņā ar šī līguma nosacījumiem. Savukārt līguma 4.2.punkts nosaka, ka īpašnieki apņemas godprātīgi, norādītajā laikā un pilnā apjomā apmaksāt apsaimniekotāja piestādītos rēķinus par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem.

Saskaņā ar minētā līguma 5.1.punktā līgumslēdzēji ir vienojušies par apsaimniekošanas maksu katram no sešiem dzīvokļiem Ls 50,00 apmērā mēnesī. Savukārt līguma 5.3.punktā puses ir vienojušās, ka gadījumos, kad mēnesī veiktais darbu apjoms pārsniedz sešu dzīvokļu samaksātu apsaimniekošanas

maksu, bet īpašnieku rezerves fondā uzkrātie līdzekļi nav pietiekamā apjomā, apsaimniekotājs samaksā par darbiem par saviem līdzekļiem un ieraksta šo summu īpašniekiem nākamā mēneša rēķinā par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem, vai vispirms piestāda rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veic nepieciešamos darbus. Šādos gadījumos apsaimniekošanas maksa mēnesī var būt lielāka par Ls 50,00.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka līgumslēdzēji ir vienojušies par iespēju, ka apsaimniekošanas maksa var pārsniegt Ls 50,00 mēnesī. Tomēr šajā gadījumā prasītājam ir pienākums pierādīt šādu izdevumu esamību.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus, maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes [...].

Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājai kā dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašniecei ir pienākums segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju iekārtu uzturēšanu un remontu, zemesgabala uzturēšanu, kā arī samaksāt par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem atbilstoši starp pusēm noslēgtajam dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumam.

Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas konstatētajam, ka 2010.gada 30.decembrī ir noslēgts līgums ar SIA „Wirkl" par objekta uzraudzību, tīrības un kārtības nodrošināšanu, tai skaitā zāles pļaušanu, sniega tīrīšanu (1.1.97- 98, 1.sējums). Tāpat Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka ar 2011.gada 31.maijā sastādīto darbu izpildes aktu, 2011.gada 30.jūnija izpildīto darbu pieņemšanas nodošanas aktu un 2011.gada 30.jūnijā izrakstīto rēķinu ir pierādīts, ka līdzēji ir vienojušies, ka darbi ir izpildīti un 2011.gada janvārī pakalpojumu sniegšanas izmaksas sastādīja Ls 445,00 apmērā 2011.gada februārī Ls 185,00 apmērā, 2011.gada martā Ls 160,00 apmērā, aprīlī Ls 180,00 apmērā, maijā Ls 245,00 apmērā, kopā Ls 1215,00 (l.1.96, 99-101, 1.sējums).

Tāpat Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka ar lietas materiāliem pievienotiem čekiem ir pierādīts, ka 2010.gada novembrī papildus ir iztērēti Ls 19,21 (1.1.95, 1.sējums), 2010.gada decembrī papildus ir iztērēti Ls 75,79 (1.1.90, 1.sējums), 2011.gada janvārī papildus ir iztērēti Ls 227,16 (1.1.88-89, 1.sējums), 2011.gada februārī papildus ir iztērēti Ls 246,21 (1.1.87, 1.sējums), 2011.gada martā papildus ir iztērēti Ls 12,57 (1.1.86, 1.sējums), 2011.gada aprīlī papildus ir iztērēti Ls 69,07 (1.1.85, 1.sējums), 2011.gada maijā papildus ir iztērēti Ls 28,99 (1.1.84, 1.sējums). Tādējādi pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasītājs ir pierādījis, ka 2010.gada decembrī ir iztērēti Ls 75,79, kas ir 12,63 uz vienu kopīpašnieku, 2011.gada janvārī ir iztērēti Ls 672,16, kas ir Ls 112,03 uz vienu kopīpašnieku, bet 2011.gada februārī Ls 431,21, kas ir Ls 71,87 uz vienu kopīpašnieku.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pamatoti 2010.gada novembra rēķinā ir iekļauta maksa par kanalizācijas tīrīšanu Ls 18,33 un kanalizācijas remontu Ls 43,33 apmērā un 2010.decembra rēķinā iekļautā maksa par kanalizācijas tranšejas rakšanu, jo ar apsaimniekošanas līgumā ietverto nosacījumu puses ir vienojušās, ka apsaimniekotājs var vispirms piestādīt rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veikt nepieciešamos darbus. Ar SIA „Fluido" izcenojumu ir pierādīts, ka bioloģiska notekūdeņu attīrīšanas iekārtu apkope, notekūdeņu izvešana un iekārtu skalošana ir izmaksājusi Ls 120,00 (1.1.91, 1.sējums), kas ir Ls 20,00 uz vienu kopīpašnieku, bioloģiskā notekūdeņu attīrīšanas iekārtu remonts, sūkņa, aerlifta, gaisa padeves sadales uzstādīšana ir izmaksājusi Ls 260,00 (1.1.92, 1.sējums), kas ir Ls 43,33 uz vienu kopīpašnieku, bioloģiskā notekūdeņu attīrīšanas iekārtu apkope, notekūdeņu izvešana un iekārtu skalošana ir izmaksājusi Ls 100,00 (1.1.93, 1.sējums), kas ir Ls 16,66 uz vienu kopīpašnieku, infiltrācijas sistēmas esošo grodu aku savienošana ar drenāžas cauruļvadu atbilstošā pašteces līmenī izmaksā Ls 285,00 (1.1.94, 1.sējums), kas ir Ls 47,50 uz vienu kopīpašnieku. Civillietu tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secināto, ka tas, ka SIA „Fluido" rēķini vēlāk tika anulēti nepadara apsaimniekotāja izrakstīto rēķinu par nepamatotu, jo puses ir pielīgušas iespēju samaksu prasīt pirms padarītā darba.

Tāpat par pamatotu Civillietu tiesu kolēģija atzīst pirmās instances tiesas secināto, ka nav pamata atbrīvot atbildētāju no maksājumiem par elektroenerģiju, jo apstāklis, ka dzīvoklī ir noslēgti visi drošinātāji, neatbrīvo /pers. B/ kā dzīvokļa īpašnieci no maksājumu veikšanas. Apstāklis, ka SIA „Spriegums" speciālists ir konstatējis, ka ir izslēgti atejošo grupu automāti, bet skaitītājs turpina griezties

(1.1.137, 2.sējums), neliecina, ka elektrības noplūde nenotiek /pers. B/ dzīvoklī. Tāpat Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka par pārējiem pakalpojumiem, tai skaitā atkritumu izvešanu, atbildētājai kā dzīvojamās mājas kopīpašniecei ir jāveic maksājumus neatkarīgi no tā, vai viņa dzīvoklī dzīvo vai nedzīvo, jo šāds pienākums izriet no 2010.gada 31.oktobrī starp pusēm noslēgtā līguma par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem.

Līdz ar ko par nepamatotiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā minētos argumentus par /pers. C/ cedētā parāda nepamatotību.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja nav segusi visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, ko apliecina lietā iesniegtā izziņa (l.l.37, 2.sējums).

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos neatrodas pierādījumi tam, ka atbildētāja būtu izteikusi pretenzijas pret apsaimniekotāja /pers. C/ sniegtajiem pakalpojumiem. Bez tam apelācijas sūdzības 2.punktā norādītie argumenti paši par sevi nevar būt par pamatu, lai neveiktu samaksu par apsaimniekotāja sniegtajiem un nodrošinātajiem pakalpojumiem. Turklāt Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka /pers. C/ izrakstītajos rēķinos norādītās summas neatbilst noteiktajiem tarifiem vai dzīvojamajā mājā uzstādīto skaitītāju rādījumiem.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenams /pers. C/ cedētais parāds 521,18 euro apmērā.

Par nepamatotu Civillietu tiesu kolēģija atzīst pretapelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi par nepamatotiem rēķinos par apsaimniekošanu iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls 60,00, jo 2011.gada 31.oktobra lēmums par apsaimniekošanas maksas palielināšanu ir balstīts uz biedru – kopīpašnieku vairākuma pieņemto lēmumu.

Lietā nav strīda, ka starp /pers. B/ un biedrību „Berģu muiža" nav noslēgts apsaimniekošanas līgums.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrā daļa nosaka, ka dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts likumā par dzīvokļa īpašumu noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

Lietā konstatēts, ka 2011.gada 31.maijā kopīpašnieki /pers. G/, /pers. F/, /pers. D/, /pers. H/ un /pers. E/ kā īpašnieki ir noslēguši ar biedrību „Berģu muiža" kā apsaimniekotāju līgumu par nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem (l.l.58-60, 1.sējums). Minētajā līgumā puses ir vienojušās par to, ka īpašnieki uzdod apsaimniekotājam veikt īpašnieku nekustamā īpašuma dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanas pakalpojumus. Apsaimniekošanas maksa ir noteikta Ls 60,00 mēnesī. Vienlaikus līguma 5.3.punktā puses ir vienojušās, ka gadījumos, kad mēnesī veiktais darbu apjoms pārsniedz piecu dzīvokļu samaksātu apsaimniekošanas maksu, bet īpašnieku rezerves fondā uzkrātie līdzekļi nav pietiekamā apjomā, apsaimniekotājs samaksā par darbiem par saviem līdzekļiem un ieraksta šo summu īpašniekiem nākamā mēneša rēķinā par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem, vai vispirms piestāda rēķinu par nepieciešamo summu, un pēc īpašnieku samaksas, veic nepieciešamos darbus. Šādos gadījumos apsaimniekošanas maksa mēnesī var būt lielāka par Ls 60,00.

Tā kā lietā ir iesniegti pierādījumi, kas apliecina, ka dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas funkcijas no 2011.gada 31.maija veic prasītājs, tad attiecīgi ir pamats uzskatīt, ka prasītājs realizē šīs mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, zemes gabala uzturēšanu, kā arī nodrošina pamatpakalpojumu sniegšanu, slēdzot līgumus ar attiecīgo pakalpojumu sniedzējiem.

Pie šādiem konstatētiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasītājam, pildot mājas apsaimniekotāja funkcijas, ir tiesības un arī pienākums atbildētājai izsniegt rēķinus, kuros ietverti maksājumi par kopīpašumā esošās dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem.

Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka /pers. B/ neapstrīd biedrības „Berģu muiža" tiesības veikt apsaimniekošanu un sniegt komunālos pakalpojumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Līdz ar to atbildētājas pienākums segt apsaimniekošanas un uzturēšanas izdevumus izriet no

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta un 13.panta neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Lietā konstatēts, ka 2011.gada 31.oktobrī biedrības „Berģu muiža" valde ir pieņēmusi lēmumu par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu līdz Ls 100,00 apmērā (l.l.50, 1.sējums).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 15.panta pirmo un otro daļu dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos. Dzīvokļu īpašnieku kopības sastāvā ir visi attiecīgās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki. Šā likuma 16.panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Dzīvokļu īpašnieku kopība, noslēdzot attiecīgu līgumu, var pilnvarot citu personu izlemt kopības kompetencē esošu jautājumu, izņemot šā panta otrajā daļā minētos jautājumus. Savukārt šā panta otrās daļas 9.punktu vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietā esošais biedrības „Berģu muiža" 2011.gada 31.oktobra lēmums par ikmēneša apsaimniekošanas maksas palielināšanu (l.l.50, 1.sējums), kuru ir parakstījuši biedrības valdes locekļi /pers. Z/, /pers. E/ un /pers. C/, nav uzskatāms par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu Dzīvokļa īpašuma likuma izpratnē, jo tas ir pieņemts biedrības „Berģu muiža" valdes sapulcē nevis dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka lietā nav konstatējams, ka dzīvojamās mājas kopīpašnieki būtu vienojušies par apsaimniekošanas maksas palielinājumu, tāpat lietā nav konstatējams, ka kopīpašnieki būtu pilnvarojuši apsaimniekotāju pieņemt šādu lēmumu.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secināto, ka apsaimniekošanas maksas noteikšana lielāka par Ls 60,00 ir pieļaujama gadījumos, ja apsaimniekošanas izmaksas ir pārsniegušas Ls 60,00 un rezerves fondā nav līdzekļu, kā tas ir noteikts 2011.gada 31.maija apsaimniekošanas līgumā.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ prasība ir apmierināma daļēji, atzīstot par nepamatotiem rēķinos par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz 85,37 euro (Ls 60,00) par 2011.gada oktobri, novembri, decembri un 2012.gada janvāri, februāri un no jūlija līdz decembrim, 2013.gadā no janvāra līdz augustam. Kopā par pamatotu /pers. B/ prasība šajā daļā ir atzīstama 1166,75 euro (Ls820,00) apmērā.

Pie šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas apstākļus un pamatoti taisījusi spriedumu par biedrības „Berģu muiža" prasības daļēju apmierināšanu un /pers. B/ prasības daļēju apmierināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmērā, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar to no /pers. B/ par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva 303,41 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu nosūtīšanu 7,83 euro. Savukārt no biedrības "Berģu muiža" par labu atbildētājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 91,50 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu nosūtīšanu 7,83 euro.

Papildinot prasību, /pers. B/ lūdza tiesu atzīt par nepamatotu apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz Ls 50,00 mēnesī, bet valsts nodeva par šo prasījumu netika samaksāta. Par šo prasību ir maksāja valsts nodeva 216,63 euro (Ls 152,25) apmērā. Tā kā tiesa apmierināja prasību daļēji 1166,75 euro (Ls 820,00) apmērā, tad valsts nodeva par prasības apmierināto daļu 175,01 euro apmērā ir piedzenama no biedrības "Berģu muiža" par labu valstij, bet noraidītajā daļā no /pers. B/ piedzenama valsts nodeva 41,55 euro apmērā par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no biedrības "Berģu muiža" un /pers. B/ par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi valsts labā 52,29 euro apmērā no katra.

Gan prasītājs, gan atbildētāja lūgusi piedzīt ar lietas vešanas saistītos izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savu prasījumu sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Savukārt Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunkts nosaka, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no /pers. B/ par labu prasītājam piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1500,42 euro apmērā. Savukārt no biedrības "Berģu muiža" par labu atbildētājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 266,52 euro apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Rezolutīvā daļa:

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.pantu, 44.panta pirmo daļu, 97., 193., 194., 195., 204.[1], 426., 430., 432.pantu, 433.panta pirmo daļu un 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Biedrības „Berģu muiža" prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu biedrībai „Berģu muiža", reģ.Nr.40008179256, parādu 5022,27 euro (pieci tūkstoši divdesmit divi euro un divdesmit septiņi centi) apmērā un tiesāšanās izdevumus 1811,66 euro (viens tūkstotis vienpadsmit euro un sešdesmit seši centi) apmērā, kopā piedzenot 6833,93 euro (seši tūkstoši astoņi simti trīsdesmit trīs euro un deviņdesmit trīs centi).

Noteikt biedrībai „Berģu muiža", reģ.Nr.40008179256, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas summas

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu. /pers. B/ prasību apmierināt daļēji.

Atzīt par nepamatotiem rēķinos par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu iekļauto apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz 85,37 euro (astoņdesmit pieci euro un trīsdesmit septiņi centi) mēnesī 2011.gada jūnijā, oktobrī, novembrī, decembrī, 2012.gada janvārī, februārī un no jūlija līdz decembrim, 2013.gadā no janvāra līdz augustam, kopā par summu 1166,75 euro (viens tūkstotis viens simts sešdesmit seši euro un septiņdesmit pieci centi).

Piedzīt no biedrības „Berģu muiža", reģ.Nr.40008179256, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus 365,85 euro (trīs simti sešdesmit pieci euro un astoņdesmit pieci centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus 93,84 euro (deviņdesmit trīs euro un astoņdesmit četri centi) apmērā.

Piedzīt no biedrības „Berģu muiža", reģistrācijas numurs 40008179256, par labu valstij tiesas izdevumus 227,30 euro (divi simti divdesmit septiņi euro un trīsdesmit centi) apmērā.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, un biedrībai „Berģu muiža", reģ.Nr.40008179256, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pēc valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksas, samaksu apliecinošais dokuments jāiesniedz Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 8.jūlijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (paraksts) U.Danga

Tiesneši (paraksts) L.Blūmiņa

(paraksts) M.Ābele